ΘΕΩΝΑΣ
ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ

Ὁ πρό τινος ἀποθανὼν ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρύσανθος ὁ ἀπὸ Τραπεζοῦντος, ἐν τῷ κεφαλαίῳ «Πνευματικὴ κίνησις καὶ ζωὴ» τῆς ἐκτενοῦς πραγματείας του «Ἡ Ἐκκλησία Τραπεζοῦντος» [1], ἐκθέτει τὰ περὶ τῶν ἐκεῖθεν ἱστορικῶν καὶ χρονογράφων ἀρχόμενος διὰ τῶν ἑξῆς [2] :

«Πλὴν τῶν θεολογικῶν καὶ φιλοσοφικῶν σπουδῶν ἠσχολοῦντο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Τραπεζοῦντος καὶ περὶ μελέτας ἱστορικάς. Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν ἀνακτόρων Τραπεζοῦντος πλὴν ἄλλων συγγραμμάτων ὑπῆρχον κατὰ τὸν Βησσαρίωνα ὑπομνήματά τε τῆς τῶν ὅλων γενέσεως καὶ ὡς τὴν ἀρχὴν ἄνθρωπος γέγονε, γενόμενός τε ὡς τὰ καθ' αὑτὸν ἐπολίτευσεν' [3].

»Τοιοῦτοι ἱστορικοὶ ἦσαν ὁ Θεωνᾶς, οὗτινος μνεία γίνεται ἐν Ἑλληνικῷ χειρογράφῳ τοῦ Βερολίνου, συγγράψας τὴν ἀπὸ τοῦ 1112 μέχρι τοῦ 1291 ἱστορίαν τῆς Τραπεζοῦντος, ἧς τὸ χειρόγραφον ἀπωλέσθη.»

Παραπέμπει δ' εὐθὺς εἰς τὴν πηγήν, ὁπόθεν ἀντλεῖ τὴν εἴδησιν, εἶναι δ' αὕτη γνωστὴ μικρὰ μελέτη τοῦ Λάμπρου ὑπὸ τὸν τίτλον «Θεωνᾶς ἄγνωστος χρονογράφος τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Τραπεζοῦντος» [4].

Ὥστε λοιπὸν οὐδ' ὁ Χρύσανθος ἀνεῦρε, συλλέγων ὕλην εἰδικῶς, νεώτερόν τι καὶ βεβαιότερον περὶ τοῦ Θεωνᾶ, τοῦ ὅλως ἄλλοθεν ἀγνώστου χρονογράφου τῆς Τραπεζοῦντος. Παρέμενε δὲ κτῆμα τοῦ μελετητοῦ μοναδικὸν ὅ,τι ὁ Λάμπρος ἀπείκασεν ἐκ τῆς εἰς τὸν Γεώργιον Σχολάριον προσγραφομένης καὶ ἐν τῷ ἑλληνικῷ Cod. Phil. 1456 τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Βερολίνου περιλαμβανομένης πραγματείας «Εἰς τὸ ἀγλαότιμον γένος τῶν Μελισσηνῶν δι' ἐντάλματος τοῦ κραταιοτάτου βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, ἐκλογὴ ἐκ διαφόρων ἱστοριῶν» — καὶ οὐδὲν πλέον.

---

[1] Βλ. Ἀρχεῖον Πόντου, 4 - 5, 1933 - 1936, 185 - 372.

[2] Ἔνθ' ἀν., 325 - 326.

[3] Πλήρη τὴν βραχεῖαν περιγραφὴν τῆς ἐν Τραπεζοῦντι ἀνακτορικῆς βιβλιοθήκης βλ. εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Σ. Π. Λάμπρου ἐκδοθὲν «Βησσαρίωνος Ἐγκώμιον εἰς Τραπεζοῦντα», Νέος Ἑλληνομνήμων, 13, 1916, 189, ὁπόθεν ὁ Χρύσανθος παραλαμβάνει.

[4] Βλ. Νέος Ἑλληνομνήμων, 1, 1904, 191 - 202.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
25/09/2024 03:55:49 EEST - 3.129.45.3

Ἀλλ' ἰδοὺ στοιχεῖον ἀπροσδόκητον, ὅπερ ἐλάνθανε μέχρι τοῦδε καὶ ὅπερ, ὄχι μόνον βεβαιότερον δὲν ἀποκαθιστᾷ τὸν Θεωνᾶν, ἀλλ' ἀποξέει τελείως ἀκόμη καὶ τ' ὄνομά του ἐκ τῆς στήλης τῶν ἀγνώστων, κηρῦσσον αὐτὸν ἁπλῶς ἀνύπαρκτον, καθ' ὃ δημιούργημα τοῦ διαβοήτου πλαστογράφου Κωνσταντίνου Σιμωνίδου!

Ἀθανάσιος Παπαδόπουλος ὁ Κεραμεὺς ἐδημοσίευσε τὸ 1905 σχόλιον τῆς ὑπὸ τοῦ Λάμπρου περιγραφῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 περγαμηνοῦ κώδικος τῆς ἁγιορειτικῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου [1] ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνύπαρκτος κῶδιξ Μαρίας βασιλίσσης τοῦ 800-οῦ ἔτους» [2]. Ἐν τῷ σχολίῳ δ' ἐκείνῳ καταδεικνύεται σαφῶς, ὅτι ὁ Λάμπρος, ὡς καὶ ὁ C. R. Gregory [3], δὲν ἀντελήφθησαν, ἀπατηθέντες, ὅτι πρόκειται περί τινος πλαστουργίας τοῦ Σιμωνίδου καὶ περὶ κώδικος τοῦ ια' αἰῶνος.

Τοῦ Σιμωνίδου, λέγει Παπαδόπουλος ὁ Κεραμεύς [4], «ἡ στενὴ πρὸς τὰς ἀθωνικὰς βιβλιοθήκας σχέσις ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τοῦ 19-ου αἰῶνος εἶναι πασίγνωστος. Ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Παύλου ἄλλον τινὰ κώδικα αὐτῆς, τὸν ὑπ' ἀριθμὸν 1, ἐκόσμησε μὲ πρόσθετον παλαιοφανὲς ὑπόμνημα πλῆρες ψευδοῦς ἱστορίας περὶ τῆς παλαιότητος τῆς μονῆς» [5].

Καὶ συνεχίζει:

«... Εἶχε συνήθειαν ὁ Σιμωνίδης νέον χειρόγραφον νὰ φανεροῖ διὰ πλάσματος ἀρχαῖον... Εἶχεν ὡσαύτως συνήθειαν ἐν παλαιοῖς χειρογράφοις διὰ γραφῆς ἐπιτετηδευμένης νὰ γράφῃ καὶ σημειώματα πλασματικὰ καὶ μακρὰ ἴδια φαντασιώδη πονήματα ἐπ' ὀνόματι παλαιῶν συγγραφέων, ἄλλων μὲν γνωστῶν, ἄλλων δὲ ἀνυπάρκτων.»

Εἰς τὸ σημεῖον δὲ τοῦτο παραθέτει τὴν ἑξῆς ἀληθῶς ἀπροσδόκητον ὑποσημείωσιν [6]:

«Ὁ Σιμωνίδης εἶχε συνήθειαν νὰ πλάττῃ καὶ κώδικας ὁλογράφους, χρησιμοποιῶν πρὸς τοῦτο φύλλα μεμβράνινα ἢ χάρτινα παλαιά, ἅτινα ἀπέσπα ἐκ παλαιῶν κωδίκων ἐχόντων εἰς τὸ τέλος ἢ τὴν ἀρχὴν καὶ φύλλα πολλὰ ἢ ὀλίγα παντελῶς ἄγραφα. Οὕτω λόγου χάριν κατεσκεύασε μικρὸν κώδικα χάρτινον, τὸν νῦν ἐν Βερολίνῳ Phil. 1456, ἐν ᾧ κατ' ἀπομίμησιν γραφῆς τοῦ

---

[1] Βλ. Sp. P. Lambros, Catalogue of the Greek manuscripts on Mount Athos, 1, Cambridge 1895, 19.

[2] Βλ. Byzantinische Zeitschrift, 14, 1905, 260 - 270.

[3] Τὰς εἰς αὐτὸν παραπομπὰς βλ. παρὰ Κεραμεῖ, ἔνθ' ἀν., 260.

[4] Ἔνθ' ἀν., 268.

[5] Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο πρῶτος ὁ Λάμπρος ἀπείκασεν ὑποβολιμαῖον, καθ' ἃ σημειοῖ καὶ ὁ Κεραμεύς.

[6] Ἔνθ' ἀν., 268 - 269.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
25/09/2024 03:55:49 EEST - 3.129.45.3

17-ου αἰῶνος ἔγραψε πλαστὸν ἐπ' ὀνόματι Γεωργίου Σχολαρίου πονημάτιον περὶ τοῦ γένους τῶν Μελισσηνῶν, καὶ τοῦτο πιθανῶς πρὸς ἀργυρολογίαν ἔκ τινος τῶν συγχρόνων αὐτῷ πλουσίων Μελισσηνῶν. Ὁ Σιμωνίδης, ὡς βεβαιοῖ ὁ κ. Δημοσθένης Χαβιαρᾶς ἀνωνύμως ἐν τῷ λεξικῷ ἱστορίας καὶ γεωγραφίας τοῦ Βουτυρᾶ (ἐν τῷ ὀνόματι Σιμωνίδης, σελ. 582), ἐξέδωκεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σχολαρίου τὸ περὶ Μελισσηνῶν πλάσμα του ἐν Λονδίνῳ ἔτει 1862. Λυπηρὸν δὲ εἶναι ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ τούτου ἐξέδωκεν ἐσχάτως ὁ κ. Λάμπρος (ὅρα Νέον Ἑλληνομνήμονα, ἐν Ἀθήναις 1904, σ. 186-190 καὶ 191-202) μεγάλα τοῦ ψευδωνύμου τούτου πονήματος τοῦ Σιμωνίδου τεμάχια πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι ὑπῆρξε χρονογραφία Θεοδώρου Δαφνοπάτου καί τις ἀνύπαρκτος Θεωνᾶς «χρονογράφος τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Τραπεζοῦντος». Ἡ ἐνοχὴ τοῦ Σιμωνίδου ἐν τῇ πλάσει τοῦ ψευδοῦς τούτου πονήματος τοῦ Σχολαρίου εἶναι φανερά πως καὶ ἐξ ὅσων αὐτὸς ὁ Σιμωνίδης μετά τινος ψευδολογίας ἀναφέρει ἐν τῷ βιβλίῳ του: Νικολάου Μεθώνης λόγος πρὸς τοὺς Λατίνους. Ἐν Λονδίνῳ 1858, σ. 47-48.» — !!!

Τὴν περὶ Θεωνᾶ μελέτην, ὡς ἐσημείωσα προηγουμένως, σημειοῖ δ' ἐνταῦθα καὶ ὁ Κεραμεύς, ἐδημοσίευσεν ὁ Λάμπρος τὸ 1904. Μνείαν ὅμως τῶν ἐν ἔτει 1905 διατυπωθέντων ὑπὸ τοῦ Κεραμέως δὲν ἔκαμε ποτέ, καίτοι πολλάκις ἔγραψεν ἔκτοτε περὶ Σιμωνίδου, παρείχετο δ' οὕτως εἰς αὐτὸν ἀφορμή.

Καὶ δή, πρῶτον, τὸ 1907, κρίνων τὸ περίεργον βιβλίον «Ἑλληνικὸς αὐτοκρατορικὸς στόλος» τοῦ Κ. Α. Σαράφη Πιτζιπιοῦ [1], τὸ βασισθὲν ἐπὶ τῆς ψευδοῦς τοῦ Σιμωνίδου «Βυζαντίδος», ἀφ' ἑνὸς παραπέμπει τὸν ἀναγνώστην εἰς ὅσα περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἔγραψαν οἱ Στέφανος Κουμανούδης, Ἀνδρέας Μουστοξύδης, Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς, Ἀλέξανδρος Λυκοῦργος καὶ τὸ τοῦ Σταύρου Βουτυρᾶ «Λεξικόν» [2], ἀφ' ἑτέρου δὲ πληροφορεῖ τὸν ἐρευνητήν, ὅτι ὁ Συμαῖος ἐκεῖνος [3] ἐτεχνούργησε παντοίους ἀνυπάρκτους συγγραφεῖς, ὡς οἱ Μελέτιος ὁ Χῖος, Οὐράνιος, Εὔλυρος ὁ Κεφαλλήν, Ἱεροδάμας ὁ Συμαῖος, Θρασυκλῆς ὁ Ρόδιος, Κλέανδρος ὁ Λακεδαιμόνιος, Φόρβας ὁ Κερκυραῖος καὶ ἄλλοι πολλοί [4].

Δεύτερον, τὸ 1908, ἐν τῇ μελέτῃ του «Ἕλληνες ζωγράφοι πρὸ τῆς ἁλώσεως» [5], ἀφοῦ παραθέσει τὰ κατὰ τοὺς πραγματικοὺς καὶ γνωστοὺς αὐτῷ πρὸ

---

[1] Βλ. Νέος Ἑλληνομνήμων, 4, 1907, 246-253.

[2] Ὅτι τὸ λῆμμα *Σιμωνίδης* ἐν τῷ «Λεξικῷ» τοῦ Βουτυρᾶ ἔγραψεν ὁ συμπολίτης τοῦ πλαστογράφου Χαβιαρᾶς, λέγει καὶ ὁ Ν. Σ. Φιριππίδης, Σιμωνίδεια (Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος, 30, 1931, 567-583).

[3] Ὁ Σιμωνίδης ἐγεννήθη τὸ 1820 ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ καὶ ἀπέθανε τὸ 1867 ἐν Αἰγύπτῳ.

[4] Ἔνθ' ἀν., 249-250.

[5] Βλ. Νέος Ἑλληνομνήμων, 5, 1908, 270-289.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
25/09/2024 03:55:49 EEST - 3.129.45.3

τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ζωγράφους, ἀναφέρει καὶ τὴν ὕπαρξιν σημειώσεως [1], εὑρισκομένης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1 κώδικι τῆς ἁγιορειτικῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου καὶ περιεχούσης ἀναγραφὴν ἄλλων ἁγιογράφων καὶ ψηφογράφων, ἀκμασάντων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 830 καὶ 1387, τῶν Καλλιστράτου, Νικάνδρου καὶ Ἀπόλλωνος ἀδελφῶν Ὀλυνθίων, Βαρθολομαίου καὶ Ἰωαννικίου Ροδίων ἀδελφῶν, Νικάνδρου, Παύλου, Ἰωαννικίου καὶ Μελχισεδὲκ τοῦ Συμαίου [2]. «Ἀλλ' ἡ σημείωσις αὕτη», λέγει ὁ Λάμπρος [3], «εἶνε ὑποβολιμαία καὶ ἀναμφιλέκτως κατασκεύασμα τοῦ περιβοήτου Σιμωνίδου [4]. Ἐνθυμίζουσι δὲ ταῦτα τὴν πολυθρύλητον Ἀπολλωνίδα σχολὴν τῆς ἁγιογραφίας ἐν Σύμῃ τὴν πλασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Σιμωνίδου.» Λέγει δ' ἐν συνεχείᾳ, ὅτι ὁ πλαστογράφος ἐδημιούργησε προσέτι Σωκρατίσκον καὶ Εὐάγριον τοὺς Κεδραίους, ζωγράφους τοῦ 453, Φίλιππον τὸν Ἐρυμναῖον, τοῦ 670, Πανσέληνον Καλλιστράτου τὸν Συμαῖον καί, παραπέμπων εἰς αὐτὸν ἐκεῖνον [5], ἀναφέρει τὴν ὑπὸ τοῦ Σιμωνίδου καταρτισθεῖσαν γενεαλογίαν πέντε ὅλων ζωγράφων Πανσελήνων ἐκ τῆς πατρίδος του Σύμης!

Τρίτον, τὸ 1910, ἐν τῷ «Καταλόγῳ τῶν κωδίκων τῶν ἐν Ἀθήναις βιβλιοθηκῶν πλὴν τῆς Ἐθνικῆς, Β', Κώδικες τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας», παρέχει τὴν ἑξῆς ἐπιγραφὴν τοῦ ἐκ φύλλων 11 καὶ ὑπ' ἀριθ. 110 χαρτώου χειρογράφου τοῦ ιθ' αἰῶνος: «Κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Ἤτοι τῆς λαμπροφόρου ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Ποίημα ὄντα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Χεὶρ Κωνσταντίνου Σιμωνίδου. 1841» [6].

Τέταρτον δέ, τὸ 1915, διορθῶν βιβλιογραφικὸν σημείωμα κώδικος τῶν «Περσῶν» τοῦ Αἰσχύλου, εὑρεθέντος ἐν Καΐρῳ καὶ ἀναγνωρισθέντος ὡς ὑπὸ τοῦ Σιμωνίδου πλαστογραφηθέντος, οὐχὶ δὲ γεγραμμένου τὸ 570, καθ' ἃ

---

[1] Αὐτῆς ἐκείνης περὶ ἧς καὶ ὁ Κεραμεὺς ὡς ἀνωτέρω.

[2] Παρατηρητέον ἐνταῦθα τὸ ἑξῆς: ὁ δεύτερος Νίκανδρος, διάφορος τοῦ Ὀλυνθίου, ὡς καὶ ὁ δεύτερος Ἰωαννίκιος, διάφορος τοῦ Ροδίου, βεβαίως ἐτεχνουργήθησαν ἐπίτηδες ὁμώνυμοι τῶν πρώτων, ἵνα, καὶ προκατειλημμένος ἂν ἦτο τις, ὁπωσδήποτε παρασυρθῇ καὶ πιστεύσῃ. Διατί νὰ μὴ πλάσῃ ὁ Σιμωνίδης δύο ἀκόμη ὀνόματα ἢ διατί νὰ μὴ καταρτίσῃ βραχύτερον τὸν κατάλογον; Ὁποία περίσσεια δαιμονίας φαντασίας!

[3] Ἔνθ' ἀν., 288.

[4] Ἐνταῦθα, δι' ἀριθμητικοῦ δείκτου, παραπεμπόμεθα εἰς ἄρθρον τοῦ Ραγκαβῆ, [Σιμωνίδου χειρόγραφα], δημοσιευθὲν ἐν τῇ Πανδώρᾳ τοῦ 1851, ὡς καὶ εἰς βιβλίον αὐτοῦ τοῦ Σιμωνίδου, Const. Simonides, Fac-similes of certain portions of the Gospel of St. Matthew, and of the Epistles of St. James and Jude, written on papyrus in the first century, ἐκδοθὲν ἐν Λονδίνῳ τὸ 1861.

[5] Κ. Σιμωνίδου, Ἐκκλησιαστικαὶ [γρ. Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων *θεολογικαί*] συγγραφαὶ [γρ. *γραφαί*] τέσσαρες, ἐν Λονδίνῳ 1858 [ἐξώφ. 1859], σ. 113 - 114.

[6] Βλ. Νέος Ἑλληνομνήμων, 7, 1910, 469.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
25/09/2024 03:55:49 EEST - 3.129.45.3

παρασυρθέντες ἐπίστευσαν οἱ Ritschl καὶ Gardthausen, χαρακτηρίζει πρωτοφανῆ τὴν διὰ γραμμάτων τοῦ μικρογραμμάτου ρυθμοῦ γραφὴν τοῦ σημειώματος εἰς τόσον παλαιὰν ἐποχήν, ἀποκαλεῖ δὲ τὸν γράψαντα θρασὺν πλαστογράφον [1].

Οὐδεμίαν τῶν ὡς ἄνω εὐκαιριῶν ἐξεμεταλλεύθη ὁ Λάμπρος, ἵνα ζῶν ἀπαντήσῃ τῷ Κεραμεῖ.

Ἐν δὲ τῷ καταλόγῳ τῶν καταλοίπων του, τῷ δημοσιευθέντι τὸ 1920 [2], βλέπομεν ὡς ἑξῆς περιγραφόμενον τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Σιμωνίδεια» κατάλοιπον ΞΘ' :

«Σιμωνίδεια, σημειώσεις περὶ Κ. Σιμωνίδου καὶ τῶν νοθειῶν του. Ἀντίγρ. ἐκ τῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλ. ὑποβληθεισῶν σχετικῶν ἐκθέσεων (σ. 16 4ον) καὶ 7 ἔντυπα φυλλάδια σχετικά, ὧν ἓν φέρον καὶ ἀφιέρωσιν τοῦ Σιμ. πρὸς τὸν Π. Λάμπρον. Τὸ συνειλεγμένον ὑλικὸν εἶναι σημαντικὸν καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς σπουδαία βάσις διὰ μελέτην περὶ τοῦ διαβοήτου νοθευτοῦ.»

Ὅτε δὲ τὸ 1923 περιέγραψεν ὁ μακαρίτης Κ. Ι. Δυοβουνιώτης λεπτομερῶς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ΞΘ' κατάλοιπον [3], ἐξέδωκε δὲ καί τινα τούτου μέρη [4], καὶ δὴ τὴν ἀρχὴν εἰδικῆς περὶ Σιμωνίδου διατριβῆς, προέταξε τῆς ἐκδόσεως τὰ ἑξῆς :

«Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται δῆλον ὅτι ὁ Λάμπρος προὐτίθετο νὰ γράψῃ περὶ τοῦ Σιμωνίδου καὶ πρὸς τοῦτο εἶχε συναθροίσει ὑλικόν, εἶχε δὲ ἀρχίσει καὶ τὴν συγγραφὴν τῆς περὶ τοῦ Σιμωνίδου διατριβῆς, τὴν ὁποίαν ὅμως, ἄγνωστον διατί, δὲν ἐπεράτωσεν.»

Λυπηρὸν εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐπεράτωσε τὴν διατριβὴν ἐκείνην ὁ Λάμπρος, ἐν ᾗ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐγίνετο καὶ μνεία τῶν σχολίων τοῦ Κεραμέως — ἀλλὰ τί θὰ προσήγετο πρὸς ἀναίρεσίν των [5] ;

---

[1] Βλ. Νέος Ἑλληνομνήμων, 12, 1915, 123.

[2] Γ. Χαριτάκη, Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου τὰ μετὰ θάνατον εὑρεθέντα, IV, Ὕλη παλαιογραφικῶν μελετῶν (Νέος Ἑλληνομνήμων, 14, τεύχη Β' - Δ', 1920, 226).

[3] Βλ. Νέος Ἑλληνομνήμων, 17, 1923, 40 - 44.

[4] Ἔνθ' ἀν., 44 - 52.

[5] Ὅσα δ' ὁ J. B. Falier-Papadopoulos, ἐν τῇ μελέτῃ Phrantzès est-il réellement l'auteur de la grande chronique qui porte son nom? (Bulletin de l'Institut Archéologique Bulgare, IX, 1935, 178 καὶ 183) καὶ τοῖς προλεγομένοις του τῆς ἐκδόσεως τοῦ Φραντζῆ (Lipsiæ MCMXXXV), λέγει περὶ Μελισσηνῶν, καὶ δὴ τοῦ Νικηφόρου Παροναξίας ὡς συμπληρωτοῦ τοῦ σκαλαθύρματος «Εἰς τὸ ἀγλαότιμον γένος...», ἀνέκδοτον ἐπίσης αὐτὸ θεωρῶν, ἀνάγκη νέας ἴσως νὰ τύχωσι βασάνου.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
25/09/2024 03:55:49 EEST - 3.129.45.3

Ὁ Λάμπρος, ὡς εἴδομεν, παραπέμπει τὸ 1907 καὶ αὐτὸς εἰς τὸ «Λεξικὸν» τοῦ Βουτυρᾶ [1]. Συνεπῶς ἔλαβε γνῶσιν ἀπ' εὐθείας τῶν ὑπὸ τοῦ Κεραμέως σημειουμένων. Ἀλλὰ καὶ τῶν 7 τοῦ καταλοίπου ΞΘ' φυλλαδίων ἕν, βιβλίον αὐτὸ τοῦ Σιμωνίδου παρὰ τῷ Λάμπρῳ, περιέχει κατάλογον τῶν αὐτοτελῶς ὑπ' ἐκείνου τυπωμένων ἔργων [2]. Ἄρα λοιπὸν ἔλαβεν ὁ Λάμπρος ὁπωσδήποτε γνῶσιν τοῦ πράγματος.

Ἐπὶ πόσον ὅμως ἀκόμη χρόνον θὰ καταθλίβῃ τὴν ἔρευναν ἡ βαρεῖα σκιὰ τοῦ μεγαλοφυοῦς καὶ τραγικοῦ πλαστογράφου;

Ι. Τ. ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ

---

[1] Παραπέμπει δ' εἰς αὐτὸ καὶ ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Δυοβουνιώτου ἐκδοθέντι ἀποσπάσματι τῆς εἰδικῆς περὶ Σιμωνίδου διατριβῆς του, ἔνθ' ἀν., 51.

[2] K. Simonides, The Periplus of Hannon King of the Karchedoniens concerning the Lybian parts of the earth beyond the pillars of Herakles, which he dedicated to Kronos the greatest god and to all the gods dweilling with Him. London 1864, σσ. 70. Ἐν σ. ι': *Works by Dr. K. Simonides.*

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
25/09/2024 03:55:49 EEST - 3.129.45.3